

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci
žalobce: A. K., bytem N., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 9.6.2016 proti
rozhodnutí žalované ze dne 14.4.2016 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 9.6.2016 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 14.4.2016 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, ani mu nerozumí, protože onemocněl již jako novorozeně v inkubátoru; byl zařazen do domácího vzdělávání a střední školu studoval individuálně, jak mu zdravotní stav dovolil. Při posuzování invalidity dne 2.9.2015 mu bylo řečeno, že je invalidní jen částečně, protože mohl studovat střední školu; dosud nebyl nikde zaměstnán. Jeho zdravotní stav, ke kterému se blíže vyjádřil, je od dětství stejný, naopak se četnost i intenzita bolestí mírně zvyšuje. Domnívá se, že jeho zdravotní stav nebyl náležitě posouzen a závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. (K žalobě připojil i kopii napadeného rozhodnutí.) Poté s podáním ze dne 5.10.2016 zaslal žalobce soudu lékařskou zprávu ze dne 30.9.2016.

*Napadeným rozhodnutím ze dne 14.4.2016 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 27.1.2016, jímž mu byl snížen stupeň invalidity a výše invalidního důchodu dle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**) tak, že ode dne 22.2.2016 namísto invalidního*

důchodu pro invaliditu třetího stupně mu náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 5.11.2015 je invalidní pro invaliditu druhého stupně, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 60%. Dle odůvodnění rozhodnutí ze dne 14.4.2016 bylo novým posudkem o invaliditě ze dne 7.4.2016 lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce je invalidní pro invaliditu druhého stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. A., položce 2c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o *posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 40-60%; lékař ČSSZ zvolil vzhledem ke zdravotnímu postižení komplexně horní hranici daného rozmezí, tj. 60%, a tato míra nebyla ve smyslu § 3 vyhlášky změněna, proto nebylo možno námitkám vyhovět.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobce* a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 5.11.2015, kdy se jednalo o opravný posudek ze dne 6.10.2015* (jednalo se o mimořádnou kontrolní lékařskou prohlídku provedenou na podnět odd. metodiky a kontroly posuzování zdravotního stavu LPS ČSSZ ze dne 25.9.2015), a *záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 7.4.2016* soud zjistil, že žalobce byl uznán od 1.1.2010 invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. A., položce 2c) přílohy vyhlášky, poklesla jeho pracovní schopnost o 60%. Lékař OSSZ v posudkovém závěru také uvedl, že od 2.9. do 31.12.2009 byl žalobce částečně invalidní, ale nebyl plně invalidní, když jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav byl funkčně srovnatelný s postižením uvedeným v kapitole XV., odd. B., položce 1c) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti činila 60% a ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 citované vyhlášky nebyla změněna a od 1.1.2010 se jednalo o postižení uvedené v kapitole XIII., odd. A., položce 2c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 60%, která ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nebyla změněna. V řízení o námitkách dne 7.4.2016 lékař ČSSZ dospěl ke shodnému závěru shora citovanému jako lékař OSSZ.

Dále ze založeného posudku o invaliditě ze dne 16.6.2015 vypracovaného lékařem OSSZ Karlovy Vary vyplývá, že jím byl žalobce uznán invalidním z mládí, tj. od 21.10.2010, s dobou platnosti posudku trvale, neboť šlo o invaliditu třetího stupně dle § 42 odst. 1 zákona, jelikož z důvodu omezení tělesných, smyslových nebo duševních schopností nebyl schopen soustavné přípravy k pracovnímu uplatnění.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 27.7.2016 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o *organizaci a provádění sociálního zabezpečení*, a rozhodnutí ve věci ponechala na úvaze soudu dle závěru posudku. Ze *zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 14.4.2016 bylo žalobci doručeno dne 18.4.2016.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 23.11.2016 za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie i žalobce. V závěru posudku komise uvedla, že od 2.9. do 31.12.2009 byl částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona v tehdy platném znění, nebyl plně invalidní podle § 39 odst. 1 téhož zákona, když šlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33%, nedosahoval však 66% odpovídajících plné invaliditě a nešlo ani o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek; od 1.1.2010 a k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69% (*doba platnosti (lhůta KLP): trvale*). V souhrnu doložené dokumentace a na základě vyšetření ortopedem v komisi konstatovala PK MPSV dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, když ze jeho rozhodující příčiny určila stav po novorozenecké multifokální osteomyelitidě s postižením proximálních konců obou humerů, pravého kyčle a kolene s opakovanými korekčními operacemi z indikace zkratu PDK a obou horních končetin, s výslednou abreviací PDK do devíti cm se středně těžkým funkčním deficitem nosných kloubů PDK, s atrofií svalstva PDK, s narušeným stereotypem chůze s napadáním na PDK, s občasnou subkompenzací ortoprotézou, s výraznou abreviací obou humerů se středně těžkou pohybovou inhibicí s levostrannou dominancí. Ve shodě s OSSZ i lékařem ČSSZ vyhodnotila komise procentuální ztrátu schopnosti soustavné výdělečné činnosti v *období od 2.9. do 31.12.2009* ve výši 60%, srovnatelně dle kapitoly XV, odd. B, položky 1c) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. a tato míra schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve smyslu § 6 odst. (4) a (5) vyhlášky č. 284/1995 Sb. nebyla změněna. *Od data 1.1.2010* procentuální míru poklesu pracovní schopnosti hodnotila komise rovněž ve shodě s OSSZ a lékařem ČSSZ ve výši 60 % srovnatelně dle kapitoly XIII, oddílu A, pol. 2c) přílohy vyhlášky a tato míra ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

PK MPSV se neztotožnila s prvotním posouzením OSSZ ze dne 16.6.2015, dle kterého byl žalobce uznán invalidním ve třetím stupni dle § 42 odst. 1 zákona, kdy z důvodu omezení tělesných, smyslových nebo duševních schopností nebyl schopen soustavné přípravy k pracovnímu uplatnění. Žalobce je absolventem střední průmyslové školy v r. 2014, posléze byl v evidenci úřadu práce, byla tedy získána potřebná doba pojištění, současně i prokázána schopnost přípravy k pracovnímu uplatnění. Stanovená celková míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve výši 60% odpovídala od 2.9. do 31.12.2009 částečné invaliditě, od 1.1.2010 se jednalo o invaliditu druhého stupně s celkovou mírou poklesu pracovní schopnosti 60%.

Závěrem komise uvedla, že žalobce není schopen výkonu těžké fyzické práce, práce spojené s nadměrnou zátěží horních končetin manipulací těžkými břemeny, práce spojené se zátěží dolních končetin dlouhodobou chůzí po nerovném terénu, je schopen lehčí práce převážně vsedě s šetřením horních i dolních končetin. Komise také uvedla, že se seznámila s

obsahem žaloby, zhodnotila doložené lékařské nálezy, žalobce byl v komisi vyšetřen přítomným odborníkem a v korelaci s funkčními výsledky byl vyhodnocen disponující pracovní potenciál, byly vytyčeny odpovídající pracovní kontraindikace, mimo které je žalobce schopen odpovídajícího zaměstnání tak, jak bylo v posudku uvedeno. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

Žalobce před dožádaným Okresním soudem v Karlových Varech dne 17.1.2017 setrval na podané žalobě a uvedl, že s posudkem nesouhlasí, neboť je odkázán na pomoc svých rodičů, nemůže vykonávat žádnou práci. Nesprávnost posudku vidí v tom, že tabulky určující stupeň invalidity neodpovídají skutečnostem, které vlastně v realitě má, čeho je schopen, jaké úkony vykonávat. Plně invalidní byl uznán až 16.6.2015, do té doby o nic nežádal, ale toto zařazení mu nechali pouze tři měsíce, poté byl předvolán na revizi jeho zařazení a bylo mu oznámeno, že patří do druhého stupně invalidity, neboť má maturitu, takže kvůli vzdělání mu byl odebrán plný invalidní důchod. Práce, jakou by mohl vykonávat, v nabídkách není, jelikož musí během dne střídavě ležet a sedět; v současné době pobírá invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Závěrem uvedl, že z důvodu hyperaktivity a poruchy koncentrace ADHD nebyl schopen chodit do školy, proto se musel učit doma. K jednání u soudu se dostaví, pokud mu to zdravotní stav dovolí.

K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 7.2.2017 za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie doplňující posudek, v jehož závěru uvedla, že pro současné jednání neobdržela žádnou další lékařskou dokumentaci, která by byla důvodem pro změnu posudkového náhledu a posudkového závěru ze dne 23.11.2016. Komise vyhodnotila skutečnosti, které vedly k žádosti o doplnění posudku, a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru.

Dne 14.3.2017 obdržel soud omluvu žalobce z nařízeného jednání. Žalobce se dále vyjádřil k bolestivému vyšetření u posudkové komise a svému zdravotnímu stavu. Nikdo mu nevysvětlil, kde se vzalo tvrzení, že od září do prosince 2009 byl invalida 2. stupně, přestože jeho omezení vzniklo v novorozeneckém věku a nikdy ho nikdo neviděl a nevyšetřil. Žádný zaměstnavatel o něj nemá zájem, váží 37 kg a měří 155cm. Kdyby nebylo jeho pěstounů, neví, co by s ním bylo. Rád by žil alespoň trochu důstojně a samostatně.

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 16.3.2017 se žalobce nezúčastnil, zástupkyně žalované závěrem navrhla zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku posudkové komise a jeho doplnění, neboť žalobci se nepodařilo prokázat, že je nadále invalidní ve třetím stupni.

Podle § 39 odst. 1 uvedeného zákona *ve znění platném do 31.12.2009* je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

- a) poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, nebo
- b) je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Dle § 44 odst. 1 věta první zákona *(ve znění do 31.12.2009)* je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho

schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %. Dle § 44 odst. 2 věta první zákona pojištěnec je částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

Za soustavnou výdělečnou činnost se považuje podle § 5 věty první vyhlášky č. 284/1995 Sb. (ve znění do 31.12.2009) činnost vykonávaná tak, že výdělek z ní je stálým zdrojem příjmu, a to i když tato činnost nezakládá účast na důchodovém pojištění. Poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti se podle § 6 odst. 1 téže vyhlášky rozumí schopnost pojištěnce dosáhnout vlastní prací výdělek odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem. Procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle druhu zdravotních postižení jsou uvedeny v příloze č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění č. 155/1995 Sb. v platném znění, v kapitole I. - XV. a zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek jsou taxativně vymezena v příl. č. 3 vyhlášky, kam náleží zvláště těžká zdravotní postižení zraková, amputační ztráty končetin, omezení mobility a těžká duševní onemocnění.

Poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti se podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 284/1995 Sb. (ve znění do 31.12.2009) rozumí schopnost pojištěnce dosáhnout vlastní prací výdělek odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem. Procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle druhu zdravotních postižení jsou uvedeny v příloze č. 2 vyhlášky v kapitole I. – XV. Pojištěnec je dále částečně invalidní také tehdy, ztěžuje-li mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně obecné životní podmínky ve smyslu ust. § 44 odst. 2 zákona, jejichž okruh stanoví příloha č. 4 vyhlášky zahrnující pod tento pojem závažná zdravotní postižení ortopedická, chirurgická, nervová, smyslová a jim obdobná.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující

příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Žalobce se domáhá ponechání invalidity třetího stupně upravené v citovaném § 39 zákona z důvodů uvedených v žalobě. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky). Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měl být ponechán třetí stupeň invalidity pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro ponechání této invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze pojištěnci ponechat či přiznat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 14.4.2016*.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 14.4.2016 není důvodná, když napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, neboť splňuje všechny náležitosti požadované ust. § 68 zejména v odst. 3 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) – důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání atd.* Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především ze stěžejního důkazu, jímž je posudek PK MPSV ze dne 23.11.2016 a jeho doplnění ze dne 7.2.2017 vypracovaný na základě řádně zjištěného zdravotního stavu, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které jej však nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Komise hodnotila shodně i pokles pracovní schopnosti celkem 60%, jak uvedeno shora, tudíž žalobce nedosáhl potřebných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, proto nebyl nadále uznán invalidním pro invaliditu třetího stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, jímž byl žalobce vyšetřen, po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace i lékařských zpráv předložených žalobcem, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz. Soud ze strany žalované neshledal žádná závažná pochybení, která by odůvodňovala požadované zrušení

napadeného rozhodnutí; žalobce byl osobně přítomen u některých jednání (ČSSZ i PK MPSV), kdy byl posudkově hodnocen jeho zdravotní stav, přičemž rozhodující je výsledek funkčních vyšetření od odborných ošetřujících lékařů žalobce, nikoli jeho subjektivní názor. Hodnotit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě jsou oprávněni pouze posudkoví lékaři výše uvedení, což jsou oprávněni učinit i bez osobního vyšetření pojištěnce na základě doložených výsledků odborných vyšetření, takže ani v tomto směru k žádnému pochybení a tedy zkrácení práv žalobce nedošlo.

Neznamená však, že je nesprávné rozhodnutí ČSSZ, pokud není v souladu s přáním žalobce, protože rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři v souladu s platnou právní úpravou. Pokud u žalobce došlo ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání vyššího stupně invalidity v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři), jestliže *bude mít k dispozici další lékařská vyšetření prokazující např. zhoršení zdravotního stavu i ohledně v diagnostickém přehledu zmíněného postižení ADHD (psychologické i psychiatrické vyšetření), jelikož žádné vyšetření v tomto směru nebylo předloženo, ani nebylo doloženo tvrzení žalobce, že byl pro diagnostikovanou ADHD a další poruchy (dyslexie atd.) zařazen do domácího vzdělávání většinu školní docházky na základní i střední školu, ač důkazní břemeno spočívá na žalobci, tudíž žalobce musí doložit svá tvrzení.*

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 14.4.2016 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, když žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro ponechání invalidity třetího stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami uplatněnými žalobcem proti rozhodnutí ze dne 27.1.2016.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to

neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 16. března 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně